

ΠΑΡΑΠΟΝΟ. Δὲν τὰ βρίσκουμε ἀδικαιολόγητα τὰ παράπονα τῆς «Ἀθῆναι» γιὰ τὴν ἔλλειψη κάθε ἐνδιαφέροντος ποὺ δείχνει τὸ Ἑλληνικὸ Στέμμα ὁσάκις γίνονται δυστυχήματα σὲ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλοι οἱ Βασιλιάδες σπεύδουν ἀμέσως στὸν τόπο τῆς καταστροφῆς κι αὐτοὶ εἶναι οἱ πρῶτοι ποὺ δίνουν τὸ σύνθημα τῆς εἰσφορᾶς. Στὸν τόπο μας ἔχει ἕλος ὁ κόσμος τὸ παράπονο αὐτὸ ἐναντίον τοῦ Στέμματος. Ὅταν εἶχε γίνῃ ἡ καταστροφή τῶν Τρικκάλων στὸ 1907, ὁ Βασιλιάς μας ἔκανε βέβαια τὸ ταξίδι ὡς ἐκεῖ κι οἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν πὼς πρόσφερε εἰκοσιπέντε χιλιάδες· ὁμως ἀνθυμούμαστε καλὰ δὲν ἔδωκε εἴτε πέντάρια — καὶ πρέπει νὰ δολογήσουμε πὼς πολὺ λίγη παρηγοριὰ ἔριξαν στὴν καρδιὰ τῶν δυστυχισμένων Τρικκαλινῶν τὰ λόγια τοῦ Ὑψηλοῦ Ἐπισκέπτη. Τὸ ἴδιο σήμερα μὲ τοὺς σεισμοπαθεῖς τῆς Ζακύνθου καὶ τῆς Κεφαλλονιάς, ὅπου κι ἡ ἐπίσκεψη δὲν ἔγινε καὶ εἰσφορὰ ὡς τὰ τώρα δὲν ἀκούστηκε. Δὲ φρονεῖ τὸ Στέμμα πὼς τέτοιες παραλείψεις δὲ συντείνουν στὴν αὐξήση τῆς δημοτικότητάς του, κι ἀποτελοῦν ἔλλειψη εὐγνωμοσύνης στὸν ἑλληνικὸ λαὸ ποὺ ὡς σήμερα μόνο ἀγάπη τοῦ ἔδειξε;

ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΑΙΩΝΑΣ. Διαβάζουμε στὸ «Ἐμπρός» τοῦ Σαββάτου πὼς ὁ Πειραιᾶς γέμισε ἀπὸ μάγους καὶ μάγισσες, ποὺ κάνουν τῆς μιανῆς τὸν ἄντρα νὰ κόψει τὸ κρασί, τὴν ἄλλη νὰ πανδρευεῖ καὶ τὰ ρέστα. Δὲν εἶναι βέβαια ἡ πρώτη φορὰ ποὺ παρουσιάζονται οἱ μάγισσες αὐτές· ἡ κάθε γυναῖκα τοῦ κόσμου ποὺ θέλει νὰ κάνει παιδί ἢ νὰ παντρευεῖ ἢ νὰ γιάνει δίνει καὶ τὴν τελευταία τῆς πέντάρια γιὰ νὰ γίνουν τὰ σωτήρια μάγια. Μπροστὰ σὲ τέτοια χάλια λαοῦ (δὲν εἶναι λίγοι κ' οἱ γραμματισμένοι ποὺ καταφεύγουν στὴ μαγεία!) δὲ βρίσκονται οἱ ἄνθρωποι ποὺ νὰ ἴδουν τὸ τί πρῶτ' ἀπ' ὅλα μᾶς λείπει, νὰ ἴδουν πὼς τίποτε δὲ γίνεται χωρὶς μόρφωση τοῦ λαοῦ κι αὐτὴ νὰ βάλουν μπροστὰ; Ἡ ἐκκλησία εἶν' ἀλήθεια πὼς μὲ διάφορους κανόνες τῆς πολεμάει τὴ μαγεία· μὰ τὸ καταλαβαίνει κανεὶς εὐκολὰ πὼς δὲν εἶν' αὐτὴ, ποὺ ἡ ἴδια σπέρνεται σὲ ὑπερφυσικὲς δυνάμεις, ἐκείνη ποὺ μπορεῖ ν' ἀνοίξει τὰ μάτια τοῦ λαοῦ. Ἰσα ἴσα αὐτὴ ἐνισχύει τὴ δεισιδαιμονία του, γιατί κανέναν Ἱεράρχη δὲ βρέθηκε ὡς τὰ σήμερα νὰ ἐνεργήσει ἀνακρίσεις μάλιστα γράφονται τοῦ κόσμου οἱ ψευδολογίες γιὰ θαύματα διαφόρων ἁγίων ποὺ τάχα γίνονται στὶς φερόνυμες ἐκκλησίες τους τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης τους καὶ νὰ πεῖ στὸν κόσμο τὴν ἀλήθεια. Ἀκόμα τίς τελευ-

ταὶς μέρες διαβάσαμε γιὰ δοξολογία στὴ Ζάκυνθο γιὰ νὰ πάψουν οἱ σεισοί, ἐνῶ δέκα αἰῶνες πρὶν, σὲ μιὰ ἐποχὴ φοβεροῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ καὶ δεισιδαιμονίας, βρίσκότανε διάσημος Πατριάρχης, ποὺ ἀνέθηκε στὸν ἄμβωνα καὶ εἶπε στὸ φοβισμένο λαὸ «ὡς οὐκ ἔκ πληθους ἁμαρτιῶν οἱ σεισοί, ἀλλ' ἔκ πλησμονῆς ὑδάτων». Νά, λοιπὸν δουλειὰ γιὰ ὅσους ἔχουν ὄρεξη γιὰ δράση· μόρφωση τοῦ λαοῦ, βγάλσιμό του ἀπ' τὸ σκοτάδι τῆς πρόληψης καὶ τῆς δεισιδαιμονίας — εἶναι τὸ μόνο ἔργο γιὰ ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ ἴδουν μιὰν ἀληθινὴ νέαν Ἑλλάδα.

ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΙΜΗΣ. Νά, κι ἄλλη ἐμφάνιση τῆς ἀμορφωσιάς καὶ τῆς κτηνωδίας ποὺ ἐπικρατεῖ στὸν τόπο μας· ὁ γάμος, αὐτὸ τὸ μυστήριο, ἡ κοινωνία «θείου καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου» βασίζεται σήμερα στὴν κουμπούρα, στὴ μαχαίρα, στὴ φαλτσέτα! Ὅ κάθε παλιανθρωπάκος ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐκανοποιήσει τὴ γυναῖκα του καὶ τὴν ἀναγκάζει νὰ τρέξει σὲ ξένου ἀγκαλιά, τολμάει νὰ νομίζει πὼς ἡ Ζωὴ τῆς τοῦ ἀνήκει καὶ μπορεῖ νὰ τῆς τὴν πάρει, ὅταν νομίζει πὼς προσδλήθηκε ἡ τιμὴ του. Ἀπέναντι στὸν ποινικὸ νόμο ποὺ εἶναι στὸ χαρτί, γεννήθηκε στὴν πράξη μιὰ νέα διάταξη ποὺ ἐπιτρέπει τὸ φόνο τῆς γυναίκας στὸν ἀτιμωμένο σύζυγο — διάταξη ποὺ τὴν ἐφαρμόζουν ἀπαρέγκλιτα οἱ «ἐντιμοὶ» οἰκογενεῖάρχες ποὺ ὡς ἑνορκοὶ ἔχουν νὰ κρίνουν τοὺς κακούργους, ποὺ ἀφοῦ πρῶτα ἀφαίρεσαν τὴν εὐτυχία τοῦ ἄτυχου θύματος τοῦ ἀφαιροῦνε καὶ τὴ ζωὴ. Δὲ θὰ βρεθοῦν ἐπὶ τέλους καὶ σὲ μᾶς οἱ ἀληθινὰ τίμιοι ἑπτὰ οἰκογενεῖάρχες ποὺ νὰ σταματήσουν τὸ γλυστερὸν αὐτὸν κατήφορο;

ΝΟΥΜΕΡΟ ΔΥΟ. Ἄνοιξε τὸ στοματάκι του κι ὁ κύριος Μαυρομιχάλης· τὰ λόγια ποὺ βγήκανε εἰτανε φυσικά, μ' ὄλον τὸν πλοῦτο τοῦ ρήτορα, φτωχὰ, μὰ πολὺ φτωχὰ τῷ πνεύματι. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης, ἀκολουθώντας τὴ συνταγὴ τοῦ Θεοτόκη, ἀνάφερε μὲ περηφάνεια τὸ τί ἔκανε αὐτὸς ἀπὸ Ὑπουργὸς τοῦ Δηλιγιάννη ὡς τὰ σήμερα, κατέκρινε τὸ Βενιζέλο καὶ ἀνακοίνωσε τὸ πρόγραμμά του, ἀρχίζοντας ἀπ' τὴ σοφὴ φράση: «Τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἐθνικοῦ κόμματος ἔγκειται ὀλόκληρον ἐν τῇ πολιτείᾳ αὐτοῦ... ἐν τῇ προηγουμένῃ αὐτοῦ δράσει τῇ καταδειχθείσῃ ἐν τῇ Κυβερνήσει τοῦ τόπου». Ὅσο γιὰ τὸ μέλλον, μᾶς ἀναγγέλλει ὁ κ. Μαυρομιχάλης πὼς θὰ καταργήσει τὸ φόρο τῶν σπειρομένων γαιῶν, δὲ θὰ βάλει νέους φόρους, θὰ μεταρρυθμίσει τὸ δασμο-